

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului mare; sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din iezerul Sevasta

Mă vestesc la porți ca să intru cuvânt în cartea Mea din zilele acestea și ca să-Mi întăresc sub cruce pe poporul cuvântului Meu de azi. Sunt Domnul Iisus Hristos, Cel ce am fost răstignit pe cruce acum două mii de ani de poporul iudeu, după ce am fost învinuit de el că-l stric pe el și legea lui cea din părinți și casa lui de închinare și cinstea lui cea de la Dumnezeu pe pământ. Sunt Domnul, Cel ce am stat pe cruce între doi tâlhari, dintre care unul s-a pocăit și s-a alipit cu Mine, dându-și duhul în mâna Mea mai înainte de moarte, iar celălalt M-a hulit, căci îi auzea pe cărturari și pe căpeteniile iudeilor hulindu-Mă ei în vremea morții Mele pe crucea de pe Golgota.

Mă fac cuvânt de sărbătoare și duh de odihnă a sufletelor voastre, căci stau în mijlocul vostru cuvânt, fii ai poporului Meu, iar Tatăl este în Mine când grăiesc cu voi. Vin la masă cu voi cu mucenicii care au mărturisit credința cea sfântă a lor, pentru care ei au rămas ai Mei în vreme de prigoană și M-au mărturisit prin moartea lor mucenicească în iezerul din Sevasta, și doresc de voi sfinții Mei mărturisitori, și fericiți sunt ei că au murit întru Hristos și sunt vii în vecii vecilor ca și Mine, și nu este pieire întru cei vii, ci este viață și înviere, precum este scris. Amin.

Vin la voi cu sărbătoarea crucii, fiilor, căci părinții cei sfinți ai credinței au așezat în vremea postului cel pentru pregătirea sufletelor înaintea serbării învierii Mele, au așezat crucea cea odihnitoare de ostenele, crucea prin care omul trece ca să fie cu Mine apoi, și nimeni, nimeni nu poate să guste odihna lui cea de la Mine decât dacă-l văd că are cruce și că și-o lasă jos când vine spre odihna ostenelelor lui, așa cum sfinții cei patruzeci, sărbătorii azi, au trecut și au venit spre odihna lor cu Mine, căci M-au iubit cu credință acești fii. Vin la voi cuvânt de mângâiere ca să vă dau puteri, tată, și fericiți sunteți voi dacă luați din cuvântul Meu puteri sfinte, credință și iubire duhovnicească între voi, nădejde și statornicie pe cale cu Mine și lepădare de sine prin cruce, căci crucea îl ajută pe om să nu cadă și să nu iasă de sub ea, iar lipsa crucii îl cade pe om în sine și pierde omul răbdarea și pierde omul calea lui cu Mine, căci crucea pentru cel credincios întru Mine nu și-o face singur omul, ci i-o dau Eu, după cum socotesc Eu că-i trebuie fiecărui om nevoia cea pentru mântuire și puterea care spală păcatele omului, căci fiecare om păcătos are trebuință de ispășire de păcat și de curățire prin cruce, așa cum sfinții cei patruzeci din Sevasta s-au izbăvit de păcate prin crucea credinței lor și au venit apoi în brațul Meu mântuitor de fii. Este scris că cine pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelia Mea, acela se va mântui, iar cel ce se va rușina cu Mine și cu cuvintele Mele în mijlocul neamului păcătos și preacurvar, și Eu Mă voi rușina cu el când voi veni întru mărirea Tatălui Meu cu sfinții îngeri. Oricât ar fi omul de greșit înaintea Mea, dacă el pierde sufletul său pentru mărturisirea cuvântului Meu nerușinându-se cu Mine în mijlocul oamenilor, acela Eu îi dau scăparea, mai ales dacă-Mi aduce și rod suflete care se scoală spre credință și spre voia Mea apoi, spre viață sub cruce, spre duh de ascultare cu iubire, căci cel ce nu ascultă cu iubire, acela își pierde ascultarea, își pierde crucea și rămâne fără toiag, rămâne fără povața Mea peste el.

O, Mă doare că nu știe omul ce este crucea ca să poată iubi pentru el viața cea de sub cruce. O, mult și greu Mă doare de cei ce ies de sub crucea Mea! O, cum să fac cu cei ce ies de la Mine și nu mărturisesc cuvântul Meu, care cheamă omul de la moarte la viață? O, poporul Meu, iubește, tată, cu putere viața cea de sub cruce și nu te teme de cruce, căci vai celui ce nu are de purtat dureri! Nimic nu albește viața și duhul omului ca și durerea cea de sub cruce și care răbdă

cu iubire pentru răspândirea peste oameni a Evangheliei Mele, căci Eu pentru aceasta am venit pe pământ, și tot pentru aceasta trebuie să trăiască și cel credincios Mie între oameni.

O, poporul Meu, sfințește-ți duhul și limba și iubirea mărturisindu-Mă pe Mine, iar Eu îți voi plăti, tată. O, fiule, pune la lucru credința ta în Mine și roagă-te Mie pentru ea ca să nu ți-o strivească satana, tată, căci nimeni nu pleacă de la Mine decât după ce satana îi strivește credința, mămă. Credința ta te mântuiește, n-o pierde pe ea din inima ta, că ți-am dat bogăție mare, și-am dat cuvântul Meu cel sfânt ca să trăiești după el pe pământ, iar ca să faci aceasta tu trebuie să crezi în cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi, poporul Meu. O, curățește-te de necredință, fiule, și cere la Mine doctorie, căci singur nu ai cum să te ajuți. O, nu căuta să cazii în dureri ca să crezi și ca să vrei ca Mine! Credința ta trebuie dovedită înaintea Mea, tată. Să vadă îngerii și sfinții puterea credinței tale, și prin ea să te știe ei al Meu, tată. Iată, afară e mare, mare întuneric, și nu este lumină pe calea Mea spre om, căci omul care stă peste oameni nu are de la Mine, și este orb cel ce nu-L are pe Dumnezeu. O, îndumnezeiește-te, poporul Meu, căci toate, toate s-au clătinat pe pământ, iar clătinare ca aceasta n-a fost de când sunt veacurile, tată, dar tu ține-te de Mine, ține-te peste tine cu cuvântul Meu cel îngrijitor de fii, căci duhul rău își ascunde fața, iar tu trebuie să întărești peste tine Duhul Meu, fiule de azi. O, să nu ieși de sub cruce, poporul Meu. Peste tot se clatină pământul cu tot cu omul de pe el, dar cel ce stă pe cruce nu se clatină, ci se izbăvește prin ea, căci crucea înseamnă izbăvire, fiule. Ai pildă cutremurătoare pe cel ce a ieșit de sub cruce între cei patruzeci care au pățimit pentru numele Meu în iezerul din Sevasta și care și-a pierdut izbăvirea sufletului său. Îți întăresc credința și statornicia, poporul Meu, numai să nu uiți cuvântul cel rostit de Mine ție, tată. Cel ce nu citește cu iubire cuvântul Meu, cel ce nu-l caută cu dor, acela cade, tată. O, e mare taină să știi să citești cuvântul Meu, tată. între cei doi tâlhari de pe cruce în vremea răstignirii Mele pe cruce, unul din ei a știut să se bizuie pe Mine, iar altul nu, bietul de el, și dacă el n-a înțeles ziua aceea și cuvântul ei, a pierdut biruința, tată.

Te învăț, poporul Meu, iubirea cea de sub cruce și înțelepciunea ei și răbdarea ei. O, nu-ți alege crucea, nu ți-o alege tu. E mai bine să ți-o aleg Eu, tată. Fiecare om are nevoie de doctor. E mai bine să aleagă pentru tine cel ce vede, cel ce știe de sus, și iată, trufia nu-l lasă pe om să-L lase pe Domnul să cârmuiască viața lui, și se conduce singur omul chiar și pentru credință, dar credința este cea care aduce roadă, și altfel ea nu are plată, căci roadele ei sunt plata ei pe pământ și în cer apoi, iar tu să deschizi cartea cuvântului Meu și să iei din ea doctorie pentru tine, poporul Meu, căci nu este boală fără leac, numai să iei din carte vindecare, tată. Amin.

Și acum, poporul Meu, iată, Verginica stă între Mine și tine cu cel ce a fost însoțitorul ei pe pământ la începutul lucrării Mele cu ea și care acum a fost ridicat de la locul lui. S-au scurs patruzeci de zile de când el a fost ridicat, iar ea stă înaintea Mea și înaintea ta cu el. Faptele lui le cântăresc Eu, dar mai mult cântăresc credința lui în lucrarea cuvântului Meu și căința lui înaintea sfârșitului lui. Verginica pune în cântar multa lui iubire și ascultare la începutul lui cu lucrarea Mea, căci apoi el a ieșit de sub ascultare și a fost smuls din brațul Meu. Am dat acum cuvânt ca să fie adusă pentru el jertfă de ispășire și de împăcare patruzeci de zile, până la sărbătoarea învierii Mele, iar lucrarea Mea este mare, și prin ea Eu am așezat cu puterea Mea rânduială de rugăciune, jertfă de împăcare înaintea Mea a făpturii, și tot ce este așezat de cuvântul Meu are putere prin Mine, iar cel ce trece cu trupul în poporul Meu vede aceasta, și e mare taină învierea morților, numai omul este mic la credință, mic la minte de nu pricepe taina învierii celor adormiți. Am spus la cei ce Mă poartă cuvânt de la Tatăl la om, le-am spus că trupul omului ține sufletul lui în el așa cum puiul neieșit din ou stă și se desăvârșește în învelișul lui când cloșca încălzește oul cu trupul ei și cu iubirea ei jertfitoare ca să crească în ou viața puiului, și apoi să iasă puiul din ou, iar când trebuie să iasă, el dă cu cioculețul în coaja care-l acoperă și o sparge ca să iasă și ca să învieze întru lumină. O, așa trebuie înțeleasă ieșirea omului din trup spre viața cea de după trup, și fericiți sunt cei ce au pe Domnul de doică în viața cea din trup, căci și după aceea îl au pe El de mângâiere, de creștere a vieții cea cu fericire în vecii, și iată, gătim hrană și

mângâiere pe pământ ca să aibă cel ce pleacă din trup, și ca să-l hrănesc apoi din cer ca să crească desăvârșit și să se facă cetățean deplin al cerului, împreună cu cei odihniți întru Hristos!

O, mila Mea este fără de margini, dar și dreptatea Mea lucrează lângă ea. Iată, am dat cuvânt în mijlocul tău, poporul Meu, să se pomenească în grădinița cuvântului Meu pe jertfelnicul dumnezeieștii liturghii jertfa Mea cea fără de sânge, la care să se numească iertarea acestui sufletel plecat nepregătit de pe pământ, căci el a fost neputincios pentru sine, pentru trup și pentru suflet, fiindcă satana l-a robit pe el prin neascultarea lui și apoi prin neputința lui de a se ridica din slăbiciuni, din cursa diavolului, în care el a stat prins până la sfârșitul trupului lui, căci legăturile puse peste el au fost mari, prin cea care l-a smuls pe el de lângă trâmbița Mea, căci duhul rău s-a răzburat în toată vremea împotriva vasului Meu, prin care-Mi coboram Duhul și cuvântul pe pământ. Eu, Domnul, voi lucra acum izbândă mare pentru acest sufletel și îl voi răcori apoi pe el în ziua de prăznuire a învierii Mele, iar până atunci am pus să se aducă pentru el jertfă de ispășire aici, în grădinița cuvântului Meu, pe jertfelnicul împăcării Tatălui cu omul, prin Mine, Mielul Cel junghiat pentru cei credincioși.

O, e mare putere această putere a Mea, prin care de două mii de ani Mă dau, prin cei sfinți și plăcuți Mie, jertfă de împăcare pentru ca să mijlocesc la Tatăl pentru om, dar azi am îmbrăcat cu putere mare așezarea Mea cea nouă și am numit-o pe ea izbăvitoare pentru făptura cea de până acum, căci Eu, Domnul, voiesc prin rânduiala Mea de azi să-i împac pe toți cu Tatăl, și așa voiesc Eu acum și pentru acest sufletel, pe care-l port acum pe altarul Meu de jertfă înaintea Mea. Căci iată, tată, sfinții părinți au lăsat scrisă descoperire de la Mine pentru puterea jertfei Mele cea fără de sânge și care izbăvește suflete din iad, căci a fost un frate între frați mulți, care, venind spre sfârșitul lui prin suferință, a spus starețului lui că el se duce dintre frați și a spus că are trei galbeni, pe care i-a tănuțit de frați, iar când starețul a aflat aceasta s-a îndurerat adânc pentru mântuirea sufletului fratelui lacom, și, fiind duhovnicesc, s-a gândit cum să aducă pe acesta la pocăință înainte de despărțirea lui de trup, și a pus la cale să-l aducă pe el la mahnire mare, și așa să plece acesta din trup, și să-l îngroape apoi în gunoi. Apoi a adunat pe ceilalți frați spre duhul învățurii adânci pentru mântuirea lor și, fiind ei sub ascultarea lui, le-a spus lor că dacă vor fi chemați de cel ce suferea spre moarte între ei, ei să nu se ducă lângă el, căci trebuie adus spre pocăință acel frate, iar ei aduși spre mare înțelepțire, iar când au fost chemați la căpătâiul celui bolnav, starețul i-a spus lui că nu vin frații fiindcă se scârbesc de el pentru galbenii tănuții și că pentru aceasta va fi îngropat în gunoi. Așa a făcut starețul când s-a despărțit de trup cel bolnav, și a fost pus în gunoi după cum a hotărât, iar după treizeci de zile li s-a făcut la toți milă de el și s-au sfătuit să aducă pe jertfelnic mijlocire pentru el ca să fie iertat, și li s-a descoperit lor apoi despre cel plecat, și a fost întrebat de ei cel plecat cum o duce acolo, iar el le-a răspuns lor: *„Am dus-o rău până acum, dar după ce m-am împărtășit cu trupul lui Hristos la treizeci de zile pomenite pentru sufletul meu, m-am mutat la lumină și sunt în pace și sunt mângâiat și scăpat de la rău, căci s-au adus rugăciunile cele pentru mine din partea fraților și a părinților”*.

O, poporul Meu, mare este puterea Mea și a cuvântului Meu rostit pentru izbăvirea făpturii, dar mare trebuie să fie credința în Mine și în cuvântul Meu și în toate câte Eu așez prin el. Acest sufletel, pomenit de Noi și de voi astăzi, a fost mereu sub păcat, dar lucrarea Mea a lucrat pentru el și Mi-am mângâiat pe trâmbița Mea, căci ea a avut de la Mine iubire mare pentru acest fiu, care a ascultat-o pe ea în vremea cea de la început a lucrării Mele, și apoi el a plecat și n-a mai ascultat, dar n-a mai făcut vreun altfel de rău, vreo altă vătămare lucrării Mele, și s-a dus și a stat căzut, săracul, sub pizma celui rău, care a pândit mereu lucrarea Mea ca să Mi-o strice și ca să nu mai fie ea. Acum Eu, Domnul, am întins mâna spre el și l-am smuls din cursă și l-am pregătit pentru plecarea din trup, l-am pregătit prin credință și apoi prin suferință și prin iubire pentru așezarea Mea de azi, și apoi l-am trecut pe el hotarul, iar în clipa despărțirii lui de trup am avut la căpătâiul lui pe păstorul cel pus de Mine pentru poporul Meu, iar acesta l-a dat Mie, și iată, după

cum am făgăduit trâmbiței Mele că Mă voi arunca Eu după el ca să-l scot din apele tulburi în care el s-a înecat, așa am făcut, așa am lucrat și așa l-am scos ca să-l izbăvesc, dar el a plecat nepregătit, căci n-a avut putere să-și pregătească trupul pentru unirea lui cu Mine prin jertfa Mea cea fără de sânge pentru om. Acum însă am dat cuvânt pentru pomenirea lui, pentru iertarea lui, și îl voi învia pe el în ziua de prăznuire a învierii Mele, când Eu îl voi aduce ca să ia de pe masa Mea merindea vieții, și va fi salvat. Amin.

O, să nu se mire cei necredincioși de lucrarea Mea cea cu atâta biruință, căci cei credincioși pot totul prin credință, precum este scris, iar Eu pot prin ei. Amin. O, necăjit a fost acest sufletel și mult robit de satana! O, să nu-l izbăvesc Eu pe el? îl voi izbăvi, îl voi izbăvi! Eu, Domnul, am făgăduit de mult aceasta, și acum împlinesc. Amin.

O, e mult mai greu de cei bogăți și de cei cu înțelepciune de pe pământ agonisită, căci când Eu am adus spre știre despre bogatul din iad și despre săracul Lazăr cel din sânul lui Avraam, am deslușit atunci cât de greu intră un bogat între cei din cer, și a grăit prin Mine bogatul cel fără de nume pomenit și a spus soarta lui cea după plecarea lui din trup, și iată, să se înfricoșeze acum toți când aud pe cei din morminte mărturisind, așa cum a mărturisit bogatul pomenit de Mine în Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani, și acum când mărturisesc mulți din cei plecați din trup, având ei de mijlocire cuvântul Evangheliei Mele de azi. Iată, azi pomenim acest sufletel după patruzeci de zile de la trecerea lui cu trupul, iar după ce vor fi săvârșite patruzeci de sfinte liturghii pentru ispășirea și iertarea lui, prin Mine, Mielul Cel jertfit, Eu, Domnul, îi voi da lui împăcarea cu Tatăl, căci am putere să iert păcatele omului, și pentru aceasta am așezat Eu acum între pământ și cer lucrarea Mea de cuvânt din zilele acestea.

O, Mi-e milă de tot sufletul pierdut în păcate și voiesc să-i izbăvesc pe oameni, iar voi, cei ce stați înaintea Mea pentru împăcarea cu Tatăl a fapturii, stați de mână cu Mine și fiți plini de umilință, și tot mai mult să căutați să vă asemenați Mie, căci Eu sunt blând și smerit, fiilor. Căutați, tată, să fiți curați cu inima și cu fapta, curați între frate și frate în toată vremea, curați între Mine și voi, și căutați să țineți poporul pe cale cu Mine așa, tată, și ca Mine să lucrați cu el, spre bucuria Mea, iar Eu vă voi dăruia pe voi cu iertare și cu milă și cu mângâiere, tată. Amin.

Iar voi, copii din porți, întăriți-Mi lucrarea, întăriți-o pentru venirea Mea cuvânt la poporul Meu și la om, tată. O, cât de mult aș avea de grăit, cât de mult! Grăiesc însă așa cum pot, așa cum se poate grăi, și cu multă răbdare grăiesc. O, fiți și voi ca Mine! Să răbdăm, tată, să suferim răbdând, căci plata cea de la Tatăl e dulce în cei ce rabdă, și va fi ea mângâierea lor. Amin.

Tot poporul Meu să stea sub cruce! Amin. Vreau să te învăț iubirea de sub cruce, poporul Meu. Eu am avut iubire de om și sub cruce și pe cruce, tată. O, înfiripează-ți iubirea, fiule, și vom fi unii pentru alții mângâiere și putere, căci crucea ne dă, și ea ne păzește de rău. Amin.

Fericiți, fericiți sunt și vor fi cei de sub cruce, cei de sub ascultare de Dumnezeu prin lucrarea cuvântului Meu de azi, care cheamă sub toiag de păstor pe cei mântuiți, pe cei credincioși, pe cei săraci cu duhul, care-și iubesc așa mântuirea! Amin.

Pace ție, poporul Meu! îndulcește-ți cugetul și inima și sufletul cu tot cuvântul Meu de peste tine, căci sfinții și îngerii stau cete-cete la glasul Meu de peste tine, la grăirea Mea de azi cu tine, poporul Meu. Amin, amin, amin.

09/22-03-2009